

Ter herinnering aan

ANTON DE KLERK

Geboren te Hontenisse, 6 juli 1943 en overleden te 's-Hertogenbosch, 15 februari 1989.

In een periode, waarin de hele natuur zich opmaakt voor nieuw leven, kwam plotseling de dood van Anton.

Geheel onverwacht heeft de Heer hem opgeroepen.

Bij alle droefheid en tranen, bij alle vragen komt telkens ook de herinnering naar boven aan deze mens. Hij was een goede echtgenoot vol zorg voor zijn vrouw en zijn zoon.

Hij was een man van weinig woorden. Het kostte hem moeite zichzelf te uiten. Terugkijkend op zijn leven kunnen we zeggen dat hij moedig de zware kar heeft getrokken. Al vroeg kreeg en nam hij bij het overlijden van zijn vader de zorg voor het gezin op zijn schouders. Hard werkend, met veel wilskracht en doorzettingsvermogen studerend is hij verder gekomen, maar zijn weg ging niet over rozen. Lang niet altijd werd zijn zorg en toewijding begrepen. Dikwijls was het moeilijk aan te voelen wat hem bezig hield, maar een ding is heel duidelijk: achter zijn geslotenheid ging een geweldige liefde schuil voor zijn vrouw, zijn zoon, voor zijn werk en zeker niet op de laatste plaats voor God de Heer. Heel bescheiden, was hij al-

tijd bereid te helpen waar nodig was. Op een heel eigen wijze is hij de weg gegaan die de Heer ons wijst. Steunend op zijn geloof en vertrouwend op de Heer heeft hij de lasten van het leven proberen te dragen.

Ondanks alle droefheid mogen we dankbaar zijn voor alles wat Anton heeft gedaan en betekend. Moge hij nu, verlost van alle zorgen en lasten, thuis zijn bij de Heer en delen in het nieuwe leven. Laten we daarvoor bidden met de woorden die door zijn zoon Michel werden opgeschreven:

"God ... laat deze lieve Vader en Echtgenoot ... in vrede rusten. Zó rustig en stil ... is hij van ons heengegaan.

Hier zo dichtbij, ... zo ver hier vandaan. Wat hij achter laat is een stille bries ... van een niet met woorden te beschrijven verlies. Het ging zó vlug, zo snel.

Sta ons allen nu bij ... want alléén zijn leven is voorbij !!!

Wat hij was en wat hij deed ... is iets wat je nóóit meer vergeet !

Nu in deze 40 dagentijd raakten wij hem kwijt. Wat Jezus heeft ondervonden, heeft ons zo tot elkaar verbonden. Help ons bij het dichtmaken ... van pijnlijke wonden!"

Voor uw medeleven en belangstelling na het overlijden en de uitvaart van vader willen wij U oprecht danken.

Anita de Klerk - de Waal en Michel.